



נועם

וירא

אלימלך

L.A. USA

יא

שיהי' לאדם רצון מלא ושלם לעשות רצונו יתברך
 ונמצא אחר כוונת הלכ הן הן הדברים אם כיוון לבו
 לעשות איזה מנוה לשמו יתברך ברצון מלא ושלם
 חשיב לפניו יתברך מיד כאלו כבר עשה מאחר שכוונתו
 שלימה ואפי' פכ ההכרחי לאדם לעשות ולגמור המנוה
 במעשה כי זה בלתי אפשרי לאדם שיעמוד על כוונתו
 בצירור שיהא ככוונה שלימה ברצון מלא * גם אם
 ידמה לו לאדם שכוונתו כווי' שלימי' לעשות המנו' לשמו
 יתברך לא יאמין לעצמו עד שיגמור המנוה * כי
 כן עבד חומר גוף האדם למנוע מלחשוב מחשבות
 ברצון מלא ושלם: ובחמת אמרו חז"ל חשב לעשות
 מנו' ונאנס ולא עשה מעלה עליו הכתוב כאלו
 עשה והטעם הוא כדברינו ה"ל שיעקר הוא כוונת
 הלכ והצורה כ"ה הצוחן לצבות וחוקר כליות יודע
 מחשבות זה האדם שהיה כוונתו לשמו ברצון שלם
 לכן חושב לו כאלו עשה: בשלמא מלך בשר ודם
 הרולה לצחון את עבדיו ומזה להם איזה עבד' לעשות
 אם יעשה בשלימות לא יבחון את לבבם אם כוונתם
 שלימי' לעבדו בחמת וברצון רק אחר שיעשו ויקיימו את
 מצות עבודתו אשר לזה עליהם ירא' לפי המעש'
 אשר עשו ויבחון קלת כוונתם: אבל הצורה יתעלה
 החופש כל חדרי בטן וצחון כליות וכן יודע תוכן
 כוונתו אם היא שלימה או חשוב לפניו יתברך כאלו
 עשה * וכן להיפוך אם יעש' אדם מנוה במעש'
 ולא יכוין לבו לעשות נדחילו ורחימו לא פרחת לעילא
 והנה מדרך בני אדם כשיעלי' על מחשבתם לעשות
 איזה מנוה או תחילת המעשה הוא בחשק גדול כל
 אחד לפי מדריגתו: והלדיק גמור אשר יעלי' מחשבתו
 ורצונו לעשות מנוה הוא ג"כ לפי גודל דלקתו כן
 גודל חושקו והשתוקקותו בחימות והתלהבות אם ה'
תבער בו לעשות המנוה צחוקן השלימות: זה ה'
 כוונת אברהם אבינו ע"ה כאשר אמר לו הש"ת קח
 את צנך כו' והעלהו לעולה: ה' מתחיל לבו לבער
 כנחלת אש ושלבת' אך אחר המשכה ועכבה
 שיתמהמה האדם לעשות המנו' ולגמורה במעשה נוסל
 האדם מתשוקתו הגדול' שהי' לו מתחילת בעלותו
 על מחשבתו: ומזה ה' מתירא אברהם שיפול
מתשוקתו הגדול' מאש הגדול' הזאת הבער בלבו
 בהתמהמה בדרך שלשה ימים לכן מיד ויבקע עני עולה
 כדי שיהי' המעש' מיד ג"כ בשלבת הגדול הזה חשו
 ג"כ שאמר לו יחזק הנה האש בה"א הידועה
 כלומר מאחר שראיתי שהי' לך האש הגדול הזה
 הידוע בדרך הלדיקים והראי' שאש ה' בער בך דהנה
 והעלים דאני ראיתי בצקיעת העלים שצקעת מיד
 לכווי' זאת שפעשה מעש' מיד כאלו נכון לפניך
 להעלות עולה מיד חשו והעלים בה' הידעי' וחי'

השה לעולי ר"ל למה לך לקחת אותי לעולי די גשבה
 גשה: ויאמר לו אברהם אלהים ירא' לו השה לעולי
 בני ר"ל אז יראה השה כאשר תעשה גם אתה מעשה
 רב שיהי' לעולה:

פרשת חיי שרה *

ויהיו חיי שרה כו' פירש"י בת ק' כבת
 ק' כו' כבת ז' ליופי'
 ולכאורה מה נפקא מינה שהי' כבת ז' ליופי'
 ונראה דרש"י ז"ל כיון כדבריו לרמוז על צי' מדרגות
 שמחוייב האדם להתנהג בהם כל ימי חייו: דהיינו
 האחד להזהר ולהשמר במאוד מאד מכל חטא ועון
 שלא יעבור חיו' על שום מ"ע ול"ת: ומדרגה צי'
 דהיינו גם דברים המותרים כמו אכילה ושתי'
 ומלבושים וכדומה לריך להכניס הכל אל הקדושה
 לכיון בהם לשמים דהיינו אדם שמלביש עצמו ומקטש
 עצמו במלבושים וקישוטים יפים ונאים: יהי' כוונתו
 לקטש דיוקנא דמלכא כמבואר בגמ': וכן בכל דבר
 יהי' כוונתו לשמים וכאשר יתנהג כך אזי כל מה
 שיהי' לו הן ממון וכן מלבושים יספיק ח"ע כמה
שיש לו וישמח בהם ותיוו חיים שלו אבל אם אין
 כוונתו בכל הני' לשמים אזי תמיד יחסר לו ולא
 יהי' לו די וסיפוק לעולם: ונמצא חיי חיים
 ואין החיים שלו: זה רמז פשוט בת קו"ף כבת ק'
 שלח היה זה שום חטא ממזות עשה ול"ת: ובת ק'
 כבת ז' ליופי' ומדרגה צי' דהיינו כמו תינוק שהוא
 מקטש עצמו אין יודע להתפאר עצמו ולחשוק להתקטש
 בקישוט יקר כך היתה שרה כשהי' בת כי שלא
 הוא עיקר התגברות לאדם לתאוות ליפות עצמו
 ולהתקטש ושאר עניני עולם והיא ה' כל כוונתה
 בכל קישוטה והתפוחה רק לשמים:
או יאמר ויהיו חיי שרה כו' ע"ד דליתא
 בגמרא חייב אדם לברך מאה ברכות
 בכל יום מקרא מה ה' אלוקך שאל מעמד כו' ח"ת
 מה אלא מאה יש לומר הפי' דעיקר השורש לאדם
 שיהי' בהכנע' גדול' ושלם בעיני עצמו ובמה נחשב
 ואז יכול לפעול במעשיו כמו בזמן המקדש חס
 הרמוז מא' ברכות נגד מא' אדנים שהיו במקדש
 זה פי' הגמרא אל תקרי מה אלא מא' ר"ל כאשר
 תהי' במדרג' מה בהכנע' תתקן גם כן מאה האדנים
 שתפעול במעשיך כמו בזמן המקד' וחו ויהיו חיי שרה
 מאה ש' ושרה רמז כשהלדיק הוא במדרגת נוקבא ירא'
 עכ"פ להיות שפל ומוכנע לזה רמז מא' שנה נגד מא'
 אדנים כ"ל: ועשרים ש' (חסר כאן) ושבע שנים
 רמז שיתקן ז' ימי הבנין כי שני בגי' ספיר' והבן:
 או יאמר

ספר

Handwritten notes at the bottom of the page, including "מאמר" and other illegible text.

❦ **נועם** **חיי שרה** **אלימלך** ❦

במדבר יאמר דרש"י ז"ל מרמז בדבריו ללמד לאדם דרכי ה': דהנה יש שני מדרגות בדרכי בני אדם: דהיינו אחד האדם בילדותו הוא מתחזק בלימודו ולומד בהתמדה והלימוד נקרא יופי שזה הוא היופי של הבורה ב"ה * וכאשר האדם בא בשנים דהיינו מעשרים ולמעלה שאז שכלו של אדם מתגבר לדעת את ה' אזי הוא מתחיל לפשפש במעשיו ורואה בהם אם נעשים כהוגן לכבודו יתברך באמת: ורואי ומבין בעלמו שלא ילא ידי חובתו כלל בשום עסק תורתו ומלותיו שעש' ולמד עד הנה ומבין שחסר והטעם בהם דהיינו שלמד לחי' פני' או להתפאר או לחי' אופן אחר להנאות עלמו ויחרד האיש ומתחרט על הקודם ומתחזק לתקן עלמו בכל מעשיו ולמוד התור' שיהי' הכל שזין לעובדה לשמו יתברך ויתעלי' ולא להנאות עלמו. והנה ידוע דליתא בספר הקדוש חובת הלבבות: אין לך חסידות כחילתו כי כל דבר בהתחל' ראשוני נעש' בחשק ואימון רב בכל התאמנות האפשרי: וזה שפירש רש"י ז"ל בת קי' כבת ד' להטעם ר"ל כמו כשהית' בת כי שאז הו' דרכו של אדם לפשפש במעשיו ומואל' בהם חטאים שחסר בעבודתו יתברך שמו ותופש הדרך הזה בחזוק גדול שהוא התחלה ראשונה כנ"ל: כך כשהיתה בת קויף היתה ג"כ במדרגה זאת * ונת' כי כבת ז' ליופי' הוא ג"כ על דרך הנ"ל דהיינו בלימוד לררך ג"כ להיות התפיסה מרובה להגות בחורתו הקדושה כמו בעודו בילדותו בשנים הרבים: והלדיק הזה שמתחבב עלמו כך כנ"ל וזהו לחיים הנלחיים * וזהו ויהי חיי שרה לשון הוי"ה וקישור בחיים הנלחיים: ש"י חיי שרה כולן שזין לעובדה רמו אחר שזכה הלדיק למדרגה זאת אזי הכל שזה לו לעובד' הן שמגנים אותו או משבחים אותו הכל שזה לו לעובדה והנה יותר לררך האדם להתחזק לקדש עלמו באכילתו ושמימו קדושי' ובעתה' שעל ידי זה הוא מואל' יגיעו קדושות ועייז' זוכי לחיים הנלחיים וזהו שאמר אברהם אבינו ע"ה להמלאכי' והשענו תחת העץ ר"ל תחת עץ החיים על ידי זאת ואקמה פת לחם: דהיינו עיי' אכיל' כנ"ל: וזהו ויאמר ה' הן האדם כו' ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואלו וחי לעול' י"ל ספ"י כך דהנה השי"ת ב"ה ברוב רחמיו רוי' בתשוב' שיתקן אדם את אשר קלקל: ואמר השי"ת ועתה ר"ל עתה שחטא אדם הראשון ובמה יתקן את חטאו: פן ואולי יהי' לו תקנה שישלח ידו ליקח ולאחזק בעץ החיים עיי' סיבת אכילה שזו היא יגיעו קדושות באכילתו בקדושי' וזהו ואלו וחי לעולם ר"ל עיי' אכיל' יהי' לו אחיזה בחיי עולם הנלחיים * ולכן ישלחהו ה' מן עדן לעבוד את האדמה כי עוה"ב אין

Remember How you USED to LEARN when you were

Writing in margins

1984
1985
1986
1987

(R' Fountain)
INSTINCTS YOUNG

How did you eat when you were

בו לו אכיל' ולא שתי' כ"א בזה העולם ויכל לתקן להוילא יגיעו קדושים כנ"ל והלדיק הזה המתחבב בקדושה בתור' ובאכילה ובשתיה וכל מעשיו הוא מושך השפעות חסדים לעולם וזהו ואברהם זקן בא בימים ר"ל זקן זה קנה חכמה וזה למדרגת ימים להמשך השפעות חסדים הנקרא ימים ע"ד יומם יוזה ה' חסדו * והי' ברך את אברהם בכל: והלדיק המושך השפעות לררך שיהיה כל כוונתו רק לכללות ישראל: ולא ימוש על עמו כלל כאלו אינו בעולם: רק השי"ת הוא המשגיח על הלדיק ומברכו בכללות ישראל הנם שהוא אינו משגיח על עמו וזהו והי' ברך כו' בכל: פי' בכללות ישראל: והנה הלדיק גמור כנ"ל הוא הולך בהתגלות אהל מי שאינו עדיין במדרג' הנ"ל לררך להיות הנגע לכת לתקן כל פנימיותו וזהו ויאמר אל עבדו זקן ביתו פי' הלדיק גמור הנ"ל אומר אל הלדיק השני שעדיין אינו במדרג' זו ואינו אלא כעבד במדרג' זאת שלררך להיות עוד הנגע לכת כנ"ל לתקן הפנימיות וזהו זקן ביתו: המושל בכל אשר לו פי' ועכ"פ הוא במדרג' זו שהוא מושל במדה זאת שלא להתקנה עלמו בחבירו שאינו חומד ומתאוה להתקנה בממון של אחרים: שזה הוא עיקר מי שרונה לילך בדרכי ה' להוילא מלבו הקנאה וחמדת ממון שהיא עיקר * המוטיב מעבודת הבורא * וזהו המושל בכל אשר לו * שדי לו במה שיש לו: ואינו חומד בשל אחרים * והלדיק הגמור הרוי' להבילוי ג"כ במדרג' גדולה: ואמר לו שיש נא ידך תחת ירכי ר"ל שיתקשר עמו: לזה רמו ירכי הנקרא יסוד שהוא התקשרות כידוע * וזהו שאמר בעקב אבינו ע"ה וזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל ר"ל השמש היא הבטירות והקדושה רבה היה זורח ומאיר לו כאשר עבר את פנואל פי' פנואל לשון פנו אל והוא כשאדם מסיח דעתו מהקדושי' אזי מיד והוא זולע על ירכי היינו שיש לו חסרון בהירך וכאשר עבר את פנואל ר"ל שאינו מסיח דעתו כלל מהקדושי' או וזרח לו השמש נמאל' שלררך האדם לקשר עלמו עם לדיקים גמורים בקדושתם ובהירתם ולשמור עלמו לבל יפנה אל מדעתו ולקדש עלמו בכל המדות כנ"ל והשם יעורנו לעבדו באמת ויהי' ה' עמו כאשר היה עם אבותינו

חמן כן יהי' רצון *

ויען עפרון כו' אדוני שמעני ארץ ארבע מאות כו' וישקול אברהם לעפרון כו' נראה לפרש דהנה האמת הוא השורש שיהי' האדם כעפר לכל: אך היסוד העפר הוא המושך את האדם לעלות וספלות גם אם הוא לדיק באומרו ה'הי"ר אליו שאינו לררך לעבוד עוד

⇒ NOT WANTING + REFUSING SOMETHING FROM OTHERS - IT'S NOT MINE
⇒ NOT WANTING + NOT DESIRING ANYTHING THAT BELONGS TO SOMEONE ELSE



עוד כי כבר תיקן את עלמנו במה שהוא במדרגת עפר וע"י מזיחו לפללות בעבודת הבורא י"ת ולריך האדם להתחזק נגדו ואז בשמעו את דברי ה"ה"ר המביאו לפללות להתחיל בעבודת הבורא מחדש כאלו לא עשה עדיין כלום והוא שאנו מתפללין ונפשי כעפר לכל תהי' ובמלותיך תרדוף נפשי ר"ל שלא יציאו הי"ר לפללות לבטל מלותיך חלי'י אלא אדרבה במלותיך תרדוף נפשי לזה אפשר רמז הכתוב ג"כ כאן כי אברהם רמז ללדיק ועפרון רמז ליהודי של מדרגות עפר ככ"ל והוא יוען עפרון כו' אדוני שמעני ארץ ארבע מאות כו' פי' שלהלדיק אומר לו ה"ה"ר שהוא אדון בדבר עבודתו ית"ש שכבר תיקן הכל חוה רמז ד' מאות שקל כסף הם ת' עלמין דכסופין שהלדיק לריך לתקן אומר לו ה"ה"ר כבר תקנת הכל ומה זה ביני ובינך וריך הלדיק להתחזק נגדו והוא וישקול אברהם ר"ל שריך לשקול הדרך ה' בעבודתו מחדש לתקן ארבע מאות שקל כסף הם ת' עלמין כו' ככ"ל והוא עובר לסוחר מלשון סוחר סוחר לכרמא שריך לסבב את דרכו מחדש וק"ל*

ואברהם זקן בא בימים כו' ג"ל ע"פ דחיתא בגמרא כל העולם כולו ניזון בשביל חיינא בני כו' : ושמעתי אומרים הפירוש בשביל ר"ל ע"י שרבי חיינא בן דוסא עשה שביל ודרך ופתח הליגורות ע"י ניזון כל העולם ויש לומר ג"כ לפי דרכינו בעיני עבדות הבורא ב"ה שאנו רואים כמה לדיקים מסגפים עלמם בסיגופים גדולים כמה שנים וצאים למדרגת חסידות ויש בני אדם שאינם מסגפים עלמם כ"כ ואעפ"כ זוכים לחסידות ושליומות זה ג"כ ע"י סיבת הלדיק שסיגף עלמנו והסיר המסך המנדיל הגדול החרושים והקוליים והברקנים החילוניים המעכבים את האדם לבוא לדרכי ה' ועושי שביל בדרך בעבודתו י"ת אזי בקל לקרב אל הקדוש וליך בדרכי ה' : והוא והחליל מכה לפניהם ר"ל ע"י המזוי של הבאת זיכורים הכו החלל ואויר העולם שהוא מלא חילונים הכו ובערו אותם ע"י מזוי זהו החלל הוא לשון חלל ואויר והוא כל העולם ניזון בשביל חיינא בני דהיינו ע"י מעשיו הקדושים כבר נתעורר רחמים ופתח שער הקדוש ע"י שהסיר המסך המנדיל ככ"ל והיה קל לכל אדם לעבוד השי"ת ב"ה : והיינא בני די לו בקב חרוכים רמז די כאדם האומר יש לו די דהיינו כמו רב לי שמח ומדוה בדבר זה שהיה נח בידו לשבר קב חרוכים המה המקטריגים שמרמו קב חרוכים לעולם החרוב : והוא במעשיו הקדושים הפכם לרחמים והוא מה דחיתא צרבי חיינא בן דוסא שהלך בדרך ואתא מיטרא אמר כל

העולם בנחת וחיינא בלער פסק מיטרא * וכשנא לביתו אמר כל העולם בלער וחיינא בנחת אתא מיטרא : ולכאור' וכי לא יחיי' ליה לר' חיינא שיהיה העולם בנחת שאמר כל העולם בנחת : ולא היה לו לומר רק חיינא בלער כד' שיפסוק ממער שלא יהא לו לער בדרך : ולפי דברינו הכ"ל יבואר היטב דהיינו שדבריו היו בלשון תימ' איך אפשר זה הוא גשמי צרכי וכל העולם בנחת ממער הזה הלא חיינא בלער : והכל הוא בשביל הלדיק ככ"ל ורחויה הוא שיהיה הנחת מקודם להלדיק : ואח"כ אמר כל העולם בלער וחיינא בנחת ר"ל היתכן שיהא אפשר שיהיה העולם בלער מאחר שחיינא בנחת וצידו הכה לשבר המקטריגים והחילונים ולהפכם לרחמים והסכרה שיהיה עולם בנחת ולא בלער : והוא ואברהם זקן בא בימים זקן זה קנה חכמ' בא בימים פעל ועשה רחמים שיהיה תמיד בלי הפסק ימים רמז לרחמים כידוע : וכי ברך את אברהם בכל : דהנה את זה לעומת זה עשה ה' דיש בהקליפה הנקרא כלב ויש לקרא בהמ' שהוא ג"כ גימ' כלב : וע"י השם הקדוש הנקרא בכל נשברים הקליפות הכ"ל : ונמלא אחר שתיקן אברהם חיינו ע"ה שהסיר המסך המנדיל היה בקל לאחרים לבא לעבודת הבורא והוא השקו ותשוקתו של הלדיק שכולם ילכו בדרך ה' : והוא ויאמר אל עבדו ר"ל שהוא מורה דרך ה' להעבד הזה העובד ע"י והיינו זקן ביתו שקנה חכמה ע"י ביתו ואומר לו שיש נא ירך תחת ירכי ככ"ל ויתקשר עמו וק"ל*

או יאמר ואברהם זקן כו' דהתורה הקדוש' הורה לנו דרכי הלדיקים איך יתנהג לעורר רחמים וחסדים והשפעות לעולם : ונקדים לפרש אלה תולדות כו' בהצ'ה' : ודרשו חז"ל בהא' צ'ה' דהעולם הזה נצ'ה' צ'ה' כי ציה ה' לור עולמים * ועוד דרשו בהצ'ה' צ'ה' צ'ה' ושיני מדרשות עולם בקנה אחד : ע"ד שפרשתי על מה שאמרנו חז"ל מתחילה עלה במחשב' לבראה במדה"ד * וראה שאין העולם מתקיים ושיתף בו מדת הרחמים * וחלילה לחשב אלל הבורא האחד הפשוט האמיתי שום השתנות חלי'י אך נרא' כווי' חז"ל דבאמת העולם העליון נצ'ה' במדה"ד והוא מתחילי' ר"ל תחילי' עלה במחשב' ר"ל לעולם המחשב' הוא העולם העליון וצ'ה' במדה"ד * וראה שאין עולם מתקיים כו' ר"ל אבל העוה"ז ראה שאין מתקיים במדה"ד שיתף בו מדת הרחמים דעולם חסד יבנה וזנה מבואר דברי חז"ל בהא' צ'ה' צ'ה' היינו העוה"ז נצ'ה' צ'ה' * וגם רמז באברהם הוא מדת חסד * והי' החסדים הם נתעוררים

SPAVED from ASAN DANIELSON Surtex 29 July 2018 and numerous times



נתעוררים ע"י הדיוקים שהם ממשיכים להסד לעו"ז
 ע"ד שפירשתי גומל נפשו איש חסיד * גומל הוא
 לשון ויגמל יצחק ר"ל מי שגומל את נפשו מתאוות
 הגשמיות איש חסיד פי' הוא בעל החסדים שחסדים
 הם בידו להמשיכם לכל ישראל * והעיקר הוא ע"י
 התור' העוסק בה לשמ' יכול הוא להשפיע * וזהו
 ואברהם זקן בא בימים ר"ל אברהם הוא מדת חסד:
 זקן רמז להתור' הקדוש' דהקב"ה אלל הר סיני היה
 כרא' בזקן מלא רחמים וימים רמז לעו"ז נקרא
 ימים מפני שהוא בזמן ויהי' שיעור הכתוב ואברהם
 ר"ל החסדים באו בימים היינו לעו"ז * ע"י הזקן
 ר"ל ע"י התור' קדוש': והי' צדק את אברהם בכל
 ר"ל השם היה צ"ה מככים ומיחד את מדת החסד
 עם העולם הנקרא כל וגמלא כל העולמות ביחוד
 ויאמר אברהם אל עבדו: ר"ל דהחסדים הם כמדברים
 אל הדיק וזהו ויאמר כו' אל עבדו הוא הדיק העבד
 כאמן: זקן ציתו: דהנה התורה הקדוש' היא אלל
 כל אדם בעולם: דקודם יליאת אדם לעולם מלמדן
 אותו וכל התור': וזה מלאך וסערו על פיו ונשכח
 ממנו: וכל זאת למה? הוא למען תהיה תורת ה'
 צכה בעולם באדם ואח"כ בעסק האדם בתור'
 לשמה אזי הוא משיג אמתיות התור' הנרשמת בו:
 וגמלא התורה היא באדם מכבר קודם יליאתו לעולם
 ולכן יש לקרות התור' בשם זקן וזהו זקן ציתו היינו
 שהוא משיג התור' העולם שבציתו: או יאמר דהדיק
 גם כשהוא צילדותו דומה בעיניו תמיד כאלו הוא
 זקן והושב אפשר היום ישב לציתו ומנוחתו כבוד
 וגמלא הוא תמיד בתשוב' ולכן נקרא הדיק זקן
 ציתו: המושל בכל אשר לו ר"ל שמושל בילרו ומושל
 בהקב"ה כמו שאמרו חז"ל מי מושל בי לדיק ואומרת
 מדת החסד אל הדיק הזה * שים נח ידך תחת
 ירכי' דהני' בעולמות העליונים שם אין שום שייכות
 אחי' להקליפ' כ"א בעולם התחתון: ולריך הדיק
 להפריד הקליפות משם לכל יתאחזו: וזהו שאנו
 מזככים בכל יום פוקה עורים: והכוונה לפקוח
 עינים למעל' להשגיח על ישראל וזהו עיני ה' אל
 דיוקים ר"ל ביד הדיוקים הוא לעשות עינים להשיג
 להשגיח על ישראל וברכת מלביש ערומים הכוונ'
 להלביש ולכסות העולם התחתון בפני הקליפות
 לכל יתאחזו וזהו השמים כסאי לשון מכוס' דהיינו
 השמים העולמות העליונים הם מכוסים בפני
 הקליפות שאין להם אחיזה כ"ל רק והארץ הדום
 רגלי ר"ל בעולם התחתון אלל הרגלים שם הוא
 מקום הקליפות: ולריך האדם לראות לכל יתאחזו
 וזהו השמים שמים להי' והארץ נתן לבני אדם
 פי' עולם התחתון נתן לבני אדם להפריד הארציות

SAY
 "NO"
 וכו' וי

ALL IS
 WITHIN
 "YOU"
 YOURSELF

מהקליפות: וזהו שים נח ידך פי' כחך תשים: תחת
 ירכי הם הרגלים רמז לעולם התחתון שם תרא'
 להפריד הקליפות: ואשיבעך בה' אלוקי השמים כו' אשר
 לא תקח אשה לבני פי' גם זאת אומרת מדת החסד
 אל הדיק התחזק מאוד בשבועה שלא תקח אשה
 היינו השפעות הגשמיות שתשפיע לישראל שהם נקראים
 בשם אשה לא תקח אותם להשפיע לבני: לבני בכורי
 ישראל: אל תשפיע מזמות הכנעני ר"ל שלא יתערב
 תאוות ומרמז: ע"ד כמען בידו מאזני מרמה: לפי
 אשר חנכי יושב בקרבך ולא אוכל חון ועלמה: ויאמר
 אליו העבד ר"ל הדיק הוא משיב אל מדת החסד
 אזלי לא תאבה האש' ללכת אחרי ר"ל אם לא יראו
 ההשפעות לילך חלילי* ההשב אשיב את צדק פי' אם
 יש לי רשות לתלות האשם על צדק ישראל שהם לריכים
 לתשוב' על עוונותיהם וגורמים לעכב ההשפעות ממדת
 עוונותיהם ויאמר אליו אברהם פי' הוא מדת החסד:
 השמר לך פן תשיב את בני שמה ר"ל חלילה לתלות
 החסרון בהם רק עתה עשה את שלך: וישם העבד
 את ידו כו' וישבע לו מוכן ממילה שהדיק עוש'
 ומקיים כ"ל ויקח העבד עשרה גמלים ונקדים לפרש
 פסוק בפרשת יקח וימלי נדק מלך שלם הוליא
 לחם ויין כ"ל שזה רמז אל מדת מלכות שדרך שם
 נשפעים כל השפעות טובות לישראל ולכל העולם:
 והוא כהן לאל עליון שמשם נשפעים כל החסדים
 שבעולמות העליונים: ויברכהו ויאמר ברוך אברהם כו'
 הנה צעת אשר יקבל מדת מלכות השפעות טובות
 להשפיע לישראל אזי הוא מרבי שמה' וחדו' ונותנת
 שבה והודו' וברכי' לעולמו העליונים: וזהו ויברכהו
 ויאמר ברוך אברהם לאל עליון ר"ל יחיד מדת החסד
 לעולם העליון: וברוך אל עליון אשר מנן לרך בידך
 ר"ל צעת הזאת שמתברכת מדת מלכות להשפיע אזי
 אין רשות לשום לר' ואיב' לשלוט על ישראל חלילי
 ואדרבה הם נמסרים צד ישראל ויד ישראל תקיפי'
 עליהם וזהו גדול יום הגשמים כיום קצון גליות ר"ל
 יום השפעות הגשמיות לעולם כיום קצון גליות שאז
 האומות יהיו נכפפים תחת ישראל* ויתן לו מעשר
 מכל פי' כל הגיל גורמת נדקת הדיק המתנהג בקדוש'
 רבה בכל דרכיו הן באכילה ושתי' וכדומה הוא
 מכניס הכל אל הקדוש' וזה רמז מעשר רומז אל
 הקדוש' הנקרא עשר וזהו פי' ויקח לו העבד עשרה
 גמלים הוא הדיק העבד כאמן המשפיע לישראל
 כ"ל הוא לוקח לעלמו עשרה גמלים ר"ל כל העשיות
 ועובדות וגמלות חסדים לכל העובדות נקראים גמילות
 חסדים הוא מכניס הכל אל הקדושה המרומז בעשר
 וזהו עשר' גמלים ממגלי ארזיון שהוא מדבק
 עלמו במדת הקב"ה אדון הכל: ע"ד שאמרו חז"ל הדבק
 במדותיו

1/0
 37

1/0

1912
TITANIC

נועם חיי שרה אלימלך יב

במדותיו מה הוא רחום כו' וכל טוב אדוניו בידו
ר"ל אז השי"ת נותן בידו ורשותו של הדיק ומוסר
לו כל הטובות והשפעות שיספיע לישראל ויקס וילך
אל ארס כו' שהוא פועל בקדושתו שגם הדברים
הגשמיים מוליך ומביא אל אורות הגדולים זה רמז
ארס לשון רמאות נהרים הוא לשון אורות ויבדך
את הגמלים ר"ל שכל זה הוא ע"י שהוא משבר עלמו
על כל גמוליו ומדותיו ויבדך הוא לשון הזרחה אילן
שקופץ ומשבר עלמו כ"ל מחוץ לעיר עיר נקרא
הגוף ע"ד עיר קטנה והנשים כו' דהיינו שאין הגוף
החומר נהנה מזה שהוא חומר ומתאווה תאוות
הגשמיות הגופניות וזהו מחוץ לעיר: אל בשר המים
פ"י והמדרגה הזאת בא לו הכל בשביל בשר המים
היא התורה הקדושה שעוסק בתורה לשמה ונעשה
כמשך המתגבר הנובע: לעת ערב פ"י שהוא
מקדש ומטהר עלמו ע"י התורה הקדושה לשמה עד
שנעשית אללו ערוב ומחוק מדגש וכל טעם לעת
לאת השאובות עד שמשפיע השפעות גדולות וטובות
רבות לישראל בלי הפסק והשם יזכרו לעבדו בלחמת
ציראה ובחבבה רבה אמר:

להכשל בלילה בעומאת קרי חלילי כי הדיק גם
שאינו מהרהר בהרהור אשה רק שמוציא ארץ דבור
לכפלי אזי ג"כ שולט בו הרע להפחיתו חלילי במקרי
לילי ונריך שימור גדול וזהו ויאמר אברהם אל עבדו
ר"ל שהדיק מדבר לעלמו כשהוא במדרגת עבד
ומפרש הכתוב אימת הוא במדרגת עבד זקן ביתו
פ"י כשהוא זקן זה קנה חכמה: ביתו כלומר בשביל
זרכי ביתו כ"ל שים נח ידך תחת ירכי פ"י שששים
כחך והשגחתך על הירך שלא תכשול ח"ו במקרה
לילה כי בודאי כשהוא בדביקות גדול אין לריך לחוש
לכל זה כי הוא מחשבתו קשורה בעולמות עליונים*
אלה כשהוא עוסק בצרכי העוה"ז אז לריך שמירה
גדולי כ"ל המושל בכל אשר לו ר"ל שאז לריך
למשול בכל עניינו ודבורי שיהא הכל בקדוש
וזהו ואשביעך באלקי שמים ואלקי הארץ פ"י שתי
תמיד קשור בו יתברך בכל מדרגתך באלקי השמים
רמז למדרגת עליונים ואלקי הארץ רמז לעניני
העוה"ז בכל לריך אתה להיות בקדוש וק"ל:

פרשת תולדות * חלקד *

28 תמוז
2018

ואלה תולדות יצחק בן אברהם כו' פירש"י
ז"ל יעקב ועשו האמורים
בפרש * יש לפרש ע"ד הרמז דינחק רמז לדין
ואברהם רמז לחסד כידוע ותיבת לדיקים תחילתן
יסורים וסופן שלום: ורשעים הסיפך וזהו חלה
תולדות יצחק בן אברהם ר"ל שחמר הדין נולד
חסד ואתהם הוליד את יצחק ר"ל אחר החסד
נולד דין ופירש"י יעקב ועשו האמורים בפרש' כו'
ר"ל הרמז האמור הזה בפרש' נאמר על יעקב ועשו
דהיינו ליעקב תחילתו דין וסופו שלו כ"ל ולעשו
הסיפך *

או יאמר ג"כ ע"ד הרמז דהי' אלו רוחים
מעש' בני אדם דהיינו הרשעים
העושים רע תחילת הסתת הילך הרע בהם הוא
שאומר להם שזה הוא מנוח לעשות: ובאמת היא
עצירה גדולי והלדיקים השמרים מעצירות לפעמים
עושים עבירי לשמי כמו שגלינו מותר לשנות מפני
דרכי השלום וזהו ואלה תולדות יצחק דהיינו דין
הבא ע"י עצירות הסיפך של עבירי הוא מחמת בן
אברהם רמז למנוח דהיינו שהיה"ר אומר לו שהוא
מנוח: ויש לדיקים שעושים עבירי לשמי כ"ל לזה
רמז אברהם הוליד את יצחק ר"ל הדיק הגדול
לפעמים הוא מוליד את יצחק דהיינו דין שעושה
עבירי לפעמים לשמי מחמת רוב זדקתו וק"ל:
או יאמר

או יאמר ואברהם זקן בא בימים: דהנה
קודם שברא הקב"ה את עולמו
והארץ הי' תהו ובהו והשך והבורא צ"ה הביט
בראיתו הקדוש ונתהווה האור וזהו וירא חלקים
את האור כו' ר"ל ע"י ראייתו נתהווה האור בתוך
השך והצדיל בין האור ובין השך וקבע לזה
חמומו ביום ולו' בלילי אבל בעולמות עליונים שם
כולו אור ולי' כיום יאיר והלדיק כאשר מתקן
עלמו אזי הוא קשור ודבוק בו יתברך ויתעלי בעולמות
העליונים ונמלא גם אלל הדיק הוא כולו יום כי
בא למעלי מן הזמן וזהו ואברהם זקן בא בימים:
וי' בך את אברהם בכל: ודרשו חז"ל בת היה
לאברהם ובכל שמה: יש לומר הרמז דכשהדיק הוא
במדרגת דוכרא אז הוא נהי' מזוי השכיני' ויבדך
סי' את אברהם גם כאשר לא יהי' במדרגת הגדולי
כי"כ שיהי' ראוי להשראת השכיני' אזי עכ"פ ישתמש
בבת קול וזה רמז בת היה לאברהם: ובכל שמה
כלומר בכל המדרגת שהיה היה משמש ב"ק: ויאמר
אברהם אל עבדו זקן ביתו שים נח ידך תחת ירכי
כו' דהי' כשהדיק הוא במדרגת גדולי בתורי ומלות
הדיקות גדול נקרא בן למקום: אבל כשהוא
חושב בעניני ביתו בעסקי העוה"ז כמו משא ומתן
וכדומי אף שהיא מנוח גדולי אפ"כ אז אינו אלא
במדרגת עבד ואז לריך זריות ושימור גדול שיהיה
כל עסקיו לשמו י"ת שלא יכשל ח"ו בשום דבר
אחילו בדבור קל לבטלי כי ע"י גורם לעלמו ח"ו

נועם

תולדות

אלימלך



* PEOPLE WANT MONEY FOR FOOD TO EAT *

או יאמר ואלה תולדות יחזק כו' ונקדים לפרש הפסוק וירע יחזק בארץ כו' וימלא מאה שערים* יש לומר הרמז* דהכי עבודת הלדיק הוא תמיד להרים את השכיני הקדוש' שהיה הא' אחרוני' וזהו שפירש"י אומד זה למעשר רמז בדבריו לדבריו הנ"ל שהי' יחזק אומד עלמו למעשר דהיינו תרומי' דהכתוב קרא' לתרומי' מעשר: כדאיתא בכמ' דוכתא תרומי' פי' תרום הא' ועיקר העבודה להשי"ת ע"י אהב' וירא' שזה רמז תרומי' תרי ממאה* דחייב אדם לבדק מאה ברכות בכל יום ולריך לברכס באהב' וירא' חס נקרא זריע' אלל הלדיק שעי' אהב' וירא' נרע צו אור גדול חסו אור זרוע ללדיק ועי"ן ממילא כמלאים המה' שערים דהיינו שעי' כל צרכי שהוא מצדק הוא פותח שער אחד ממאה' שערים העליונים שהם נקראים מאה ברכות דהיינו צריכות העליונים חסו וירע יחזק כנ"ל וימלא מאה שערים כנ"ל והכי ידוע דיש יראה הקודמות לאהב' דאהב' בא מתוך הירא' ויש ירא' עליוני' הבא מתוך אהב' חסו רמז ואלה תולדות יחזק דהיינו ירא' שעי' נולד בן אברהם דהיינו אהב' ויש ירא' הבא מתוך אהב' ולו' רמז אברהם דהיינו אהב' הוליד את יחזק שהוא יראה* וזהו שפירש"י יעקב ועשו האמורים בפרש' ר"ל מה נפקא מינה בזה ופירש"י דהנפקא מיני' הוא שעי' הירא' ואהב' נתעורר רחמים ונצברים הדינים דהיינו יעקב רמז לרחמים ועשו רמז לדינים חסו רמז ואחר כן יא' אחיו וידו אחוזת בעקב עשו פי' הגם שלפעמים מתגברים האומות ח"ו ורואים להרע לישראל ח"ו ונרא' כמעט שהדבר מוכן ח"ו לצוא' ולא כן הוא שאחר הגעת סוף הדבר ח"ו שיוגמר' אזי יא' כח הלדיק ואוחז בסוף הדבר שלא יבא כלל' חסו וידו דהיינו כמו אחוזת בעקב דהיינו בסוף של עשו הרוא' כמעט לגמור הדבר אזי אחוז ואינו מניחו ונתעורר רחמים גדולים על ישראל אמנ'*

ויעתר יחזק כו' נ"ל דהכי שלש' אלה בני חיי ומוזני לריך אתערותא דלתתא שיתן הלדיק את דעתו עליהם שהם לורך לעולם ועי"ן יוכל הלדיק להשפיע אותם לעולם' אבל אם לא יהי' אתערותא דלתתא בלתי אפשרי שיושפעו לעולם* גם אם יהי' לדיק בכל מחשבותיו וקדושתו להי' כ"ח שזריך הלדיק לירד קאת ממדרגתו לחשוב עליהם שהם לורכי עולם אז הם נשפעים לעולם* חסו שאמרו חז"ל בני חיי ומוזני לאו בזכותא תלי' מילתא* ר"ל לאו בזכות ולילות של אדם לבד תלי' מילתא' אלא במזל לשון אל מים מדליו ר"ל אלא ע"י הלדיק הממשך השפעות

SOME
PEOPLE
JUST
WANT
BAD
WITHOUT
REASON.

Reason
by
making
them
Busy
with sex
Another
Division
of
Males

111
37

ve



וימלא בשרי ההוא מאה שפרים: דחייב אדם לזכר
מאה ברכות בכל יום' וחס נתקנו נגד מאה נפשות
שהיו מתים בכל יום ותיקן דוד המלך ע"ה נגדם
 מאה ברכות והלדיק הוא המוריע קדוש' וירא' זכני
 אדם הרי הוא כאלו מחיה אותם ועי"ז הוא גורם
 תיקן למאה שפרים הידועים כי לכל אדם ואדם יש
 שער מיוחד לו והמקיימו הוא מתקן אותו השער
 המיוחד' וכל הבארות אשר חפרו עבדי אברהם כו'
 ולכאורי' האריך מקושר הפסוק הזה לכאן' וגם מה כל
 להשמיענו בזה: וגם יש לדקדק שאמר לו אבימלך
 לך מאתנו כו': ונאמר בפסוק וילך משם יצחק ויחן
 בנחל גרר: ונמלא אריך מוזן הפסוק וישב ויחפור
 את בארות המים כו' הלא הלך משם' ורש"י ז"ל
 הרגיש בזה ע"ש' ועפ"י דרכינו הגיל הורה לנו התורה
 הקדושה דרכי צ"ח הנתעוררים בירא' ע"י הלדיק'
 ואח"כ אם תסיר מהם הירא' ע"י שלא התמידו עליהם
 בתמידות להתגבר בדרכי השם אזי נדמה להם שהם
 יראים ושלמים יותר מהלדיקים העובדים באמת חסו
 הפ"י כאן שראו שילחק היה מתגבר בירא'תו וקדושתו
 היה נדמה להם שאין מעשיו כראוייה ואינם כמעשיהם
 שהם עובדים ממנו חסו הטעות באלהם מחמת שהחזיקו
 בירא'ה בימי אברהם ואח"כ היו נרפים ממנה חסו
 שאמר הכתוב וכל הבארות דהיינו מעיינות הירא'ה
 והקדושה אשר נתעוררו ונחפרו ונפתחו ע"י אברהם
 אבינוסתמוס פלשתים דהיינו אח"כ נסתם מהם המעיינות
 הירא': וימלאום ספר ר"ל בגשמיות את הירא'ה
 במזות אגשים מלומדה לכן ויאמר אבימלך לך מעמנו
 כי עלמת כו' ר"ל שהי' נראה להם ירא'ת ילחק דבר
 חדש ותימה ואיני מתקן כמעשיהם: עם עשה ילחק
 וילך משם ויחן בנחל: דהנה לדיק הגיל ע"ש לו אור
 גדול זכני שיוכל להוריע באחרים אזי עליו הדבר
 מוטל להתאמן בכל אופן בכל יכולתו כדי להכניס
 ירא' בלב בני אדם חסו יש לומר רמז הכתוב כי יפתח
 איש בור כו': כי הוא לשון אשר דהיינו שהחזיק
 מוטל על הלדיק הנקרא איש שיפתח את הבור רמז
 למעייני הירא' והקדוש' לפתוח לבות בני אדם
 בירא' וקדוש' רבם: או כי יכרם איש בור יכרם
 הוא לשון חפירה שמתחיל לחפור ולחקוק בלבות
 בני אדם ירא' וקדוש'. ונפל שמה שור או חמור
 ר"ל או בזוהרי יפול שמה הקליפות' כפל הבור
 ישלם ר"ל זה שכרו של הלדיק הזה שהשיית ביה
 שהוא בעל ואדון לכל הקדושות והירא'ות ישלם לו
 שכרו לעוה"ב' ולא עוד אלא וכסף ישיב לבעליו
 פי' דגם זה שכרו שהירא'ה והקדושה הזאת שגורם
 לבני אדם תשוב אליו ויוסיף בו עוד ירא'ה
 ואהבה ותשוקה לעבודתו ית"ש חסו וכסף כו' לשון
 כסף

שבענו בזקוק כו' ר"ל מה שזריך האדם לחשוב ולהעלות
 על דעתו את לורכי העולם דהיינו זיקוק החסדים
 הנריכין למען התעוררותם דלתתא אתה תעשי' הרצון
 הזה כנ"ל רצון ירא'ו יעשי' ולא מאתנו יבא
 הרצון רק אהנו נהי' דזוקים כך ונרננה ונשמח'
 בכל ימינו דהלדיק העובד ה' באמת הוא מתקן
 בכל יום ויום עולם אחר ואין יום אחד דומי'
לחבירו: וחסו ואברהם זקן בא בימים ר"ל שהי' לו
ימים הרב' שכל פעם עלה ותיקן עולם הגבו' מחבירו
חסו ונרנני' בכל ימינו פי' כאשר נהי' דזוקים
כך דבנק טוב אזי נרנני' ונשמחה בכל ימינו והבין:

ויירא' רעב בארץ מלכד הרעב הראשון' לכאורי'
 מה בא הכתוב להשמיענו בזה באומרו מלכד
 הרעב הראשון אך נרא' דהי' אלל אברהם נאמר
 ויהי רעב בארץ וירד אברהם מצרימ' כו' ולכאורי'
 הלא הרעב שהי' אז בארץ היה אחד מעשרי' נסיונות
 ולמי' הלך משם מפני הרעב והי' לו להתעכב שם
 בימי הרעב לעמוד בנסיונו * אך הענין הוא
 דהי' כשיש רשעים בדור שהם מעבדים ההשפעות'
 אזי הלדיק הרוי' להשפיע לעולם נריך לירד ממדרגתו
 עד סוף מדרגתו תחתוני' ע"ד שאמר הכתוב
 ממעמקים קראתיך: ולכן בימי אברהם שהי' דורו
 רשעים והי' נריך לירד ממדרגתו לגמרי לכן הוכרח
 לירד מצרימ' ששם הוא תקום עב ומגושם ביותר
 כדי שיטי' עלמו גם הוא ממדרגתו העליוני' שיהי'
 יוכל להשפיע ע"י תפילתו תפילי' לעני כו' דהמתפלל
 נריך להיות כעני עומד על הפתח' אבל ילחק הגם
 שהי' דורו רשעים לא היה נריך לירד מצרימ' כדי
 לגשם עלמו' דהנה ידוע דחות דבר אשר כבר תיקן
 אפי' לדיק בתפילתו: אזי אח"כ אם יארע לדיק שיהי'
 אחריו ג"כ אותו הדבר' בקל הוא לו לפעול הדבר
 הזה מחמת שכבר תיקן הלדיק הקודם לו: ולטעם
 הזה אמר הכתוב מלכד הרעב הראשון כדי לתת
 טעם לזה שלא היה נריך ילחק ליכד מצרים וק"ל*

ויירא' ילחק בארץ ההוא כו' דהנה דוד המלך
פי' אמר חור זרוע ללדיק כו' יש לפרש
 דחור הוא כמו זרעי' שטוש' פירות שהוא גורם בקדושתו
 התעוררות ירא' על כל העולם חורע זכני אדם החור
 הקדוש' ולישרי לב שמח' ר"ל ואותם שאינו רק
 ישרי לב יש להם מדרגת שמח' דהיינו זכני אדם
 שמחים עמהם בראותם אותם אבל אינם יכולים
 להוריע אורח קדושות באחרים: חסו וירע ילחק
 בארץ ההוא כנ"ל שהוריע זכני אדם ירא'ה וקדוש'*

אין קיים
 AND
 NOT IN
 אלקי

אין
 אף
 IN THE
 WOULD
 PLACE
 CAN
 CREATE
 CHANGES
 to be
 RESE
 LIGHT
 HAPPINESS
 INTER

נועם תולדות אלימלך

כספך נכספת דהיינו התשוקה והאהבה ישיב לבעליו
 יעל דרך הזה פרשתי דברים היוצאין מן הלב נכנסים
ללב פי לחותו לב עניו שילאו ממנו באמת חותן
 הדברים חחרים ונכנסים בלבו ומוסיפים לו עוד
 קדושה ומקשו בנמי אם על הפתיחה חייב על הכריי
 לכ"ש פי לפי דרכינו הכ"ל* אם החיוב על הלדיק לפתוח
 לבות בני אדם צמעיני היראה כ"ש על הכריי
 ומשיי להביא כורה אחר כורה דהיינו אם בפעם
 אחד לא יפעול לעורר לבם יחזור ויזכה ע"ד הוכח
 תוכיח חסו ויחן בנחל גרר ר"ל כאשר ראה יחק
 שאינם פונים אל יראתו ללמו ממנו ה"י הוא מתגב
 והולך בקדושתו עד הנחל העליון שהוא נחל ה' והמשך
 משם יראה והתעורר עליהם כי כן דרך הלדיק
 להמשיך התעוררת יראה רוממות מעולמות העליונים
 על כל בני אדם: חסו ויחן יחק ויחפור את בשרות
 המים אשר חפרו צימי אברהם ויסתמום פלשתים
 הים הוא אחר והעיר את רוחם ביראה שלימה
 והעיר היראה הקודמת שהכניס בהם אברהם א"ה

או יאמר וירע יחק בארץ כו' מאה שפרים
 רמו לעולמות העליונים כאשר מבואר
 לעיל דהיינו פ"י שהיה משפיע לעולמות העליונים
 ויזכרו ה' עי"ו היה גורם שיחברך ע"י השם
 הקדוש דעיקר ההשפעות באים ע"י שם הקדוש:
 וחסו תהילה לדוד ארוממך כו' פי ע"י שאני מרומם
 חותך וגורם השפיע בעולמות עי"ו ואברכי שמך
לעולם אני גורם שיחברך שמך להשפיע ע"י השם
 הקדוש וק"ל:

ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי
 את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר
 כבר דקדקו קמאי על מלת לאמר אין לו שחר כאן כמו
 בכ"מ שפירשו לאמר לזולתו וגם לאמר שני פעמי
 ונ"ל לפרש לאמר הראשון ויתוך ממילא האידך עפ"י
 דליתא בספרים שאיך עולה על דעת שילחק אבינו
 ע"ה יר"י לברך את עשו ולא את יעקב* ופירשו דבאמת
 הים רואי לברך את עשו בעוה"ז בגשמיות: ואת יעקב
 הים רואי לברך בעוה"ב: והי רואי יחק שכל ד' גלויות
 יהיו תחת יד עשו יעו"ש והי רבן אמרו היתה
 רואי לקיים את בני בגלות שהיה להם ג"כ מעט
 בעוה"ז ודרך הלדיק אף שמדבר בגשמיות אבל כוונתו
 בעולמות העליונים ברוחניות חסו הוא ורבן אמר
 אל יעקב בנה לאמר ר"ל מה שאמר אל יעקב שיקבל
 ברכות גשמיות מאביו: הית' כוונת' בעולמות
 העליונים בשביל הרוחניות שבתוך הגשמיות כי אין לך
 גשמיות שאין בו ינילוות רוחניות חסו לאמר דהיינו

GIVE
 REWARD
 all
 DISPERSE
 from
 כוונתו

שהיה כוונתו על אמרי אחרת בשביל הרוחניות
 כנ"ל: מדבר אל עשו אחיך לאמר שהנה רבן הית'
 מעלה מורה על ראשי פן לא יר"י יעקב לקבל ברכות
 הגשמיות כי אין חסן ללדיק בגשמיות ולכן אמר
 רבן שמעתי את אביך כו' ג"כ לאמר דהיינו מה
 שאביך מדבר שרואי לברכו בגשמיות הוא ג"כ כוונתו
 לאמר אמרי אחרת בשביל רוחניות כנ"ל שהי'
 בגשמיות ג"כ ינילוות רוחניות כי אין לך דבר גשמיות
 בעול' שהיא לו חיות בלא ריק מעולמות העליונים
 חסו שאמר עשו ליעקב יח' לי רב פרשתי שאמר לו
 רב היינו בעוה"ז הוא שלי וחלקי בעוה"ז הוא עולם
 הפירוד לכן נקרא רב ואין לך חלק בעוה"ז יחי לך
 אשר לך דהיינו חלקך בעוה"ז השיך יחי לך ולא
 עוה"ז: והשיב לו יעקב אבינו ע"ה: יח' לי כל רמז
 לו על הכללות שבתוך הגשמיות שהיא החיות המקיימת
 שיך לי כנ"ל שאין לך דבר גשמי שהי' לו חיות
 וקיום בלא קדוש' ואם אלק את חלקי דהיינו הניק
 שבתוך הגשמיות אזי אתה בטל כעפרא דארעא לגמרי
 לכן גם לי שיך בחלקך בעוה"ז עבור חלקי שיש
 לך מחלקי הרוחניות חסו כל ענינותי תאמרני ה' מי
 כמודך ר"ל כל ענינותי דהיינו הגשמיות שאני מדבר
 בהם הוא ג"כ באלותו כוונ' ה' מי כמודך דהיינו
 שכוונתי להעולמות העליונים לפעול פעולות רבות
 רפואות והשפעות ע"ד שאמרנו חז"ל בצומות אין כמודך
 אבל בישראל יש כמודך הקב"ה מחיה מתים אף הלדיק
 כן כמו שמנינו בחליטע ע"ש חסו זאת מנוחתי עדי
 עד ר"ל שאמר דוד המלך ע"ה שגם מנוחתי זאת
 שאני חוני למטה: הוא עדי עד דהיינו לעולמות
 העליונים כנ"ל שגם בגשמיות וכוונת הלדיק לרוחניות
 העליונים והבן:

או יאמר ורבקה אמרה כו' דליתא בזה הקדוש
 דהשכינה נקראת רבקה ועם בני
 ישראל נקראים בשם יעקב ויש לפרש בדרך הזה
 דליתא הים רואי לברך את עשו בגשמיות בעוה"ז
 והשכיני הקדוש' היא האם המרחמת על בניה ישראל
 וכלל נרתם לה לר' והים השוקם' מאוד שיברך יחק
 את יעקב גם בעוה"ז כי האיד תוכל לראות בעני
 עמה בלער להם בעוה"ז ולכן אמרה אל יעקב שילך
 ויקבל ברכות מילחם: ויעקב הים מתירא מאוד
 שיחברך בעיני גשמיות כי מורה עלה על ראשו פן ואולי
 ע"י הגשמיות יתגשם ויפחד ח"ו מעבודתו י"ת
 כמו שאמר הכתוב פן תאכל כו' ורם לברך: לזה
 אמר אל רבקה אמו היא השכיני הקדושה האיד
 אוכל לקבל ברכות עוה"ז: הן עשו איש שער ר"ל לו
 ראוי עוה"ז לפי מדתו שהוא איש מעורב בערבוניא סוף
 בדר

* If want to hurt someone -> give them money *



פרשת ויצא

1914
WENT
WRONG
NWI
WAR
HATED
GERMAN
FRANCE
AUSTRIA
ENEMIES

ויצא יעקב מבאר שבע כו' כ"ל בהקדים לפרש פסוק ויחלוש יחושע את עמלק ואת עמו לפי חרז. היות שקיבת השליטה של עשיו על עם הקדוש הוא הכל זכה מזאת כיבוד אז שפעה בזמה היה כיבודו זמרו שהיה ליד צפיו של יחזק ולזה אמר לו על חרזך תחיה פי' בשביל מזאת שפעת זמרו פי' כך יהי לך חיות קלת ולזה לא כתב זמרו תחיה כ"א על פי' כמו בשביל וישראל כשרוץ להחליש כמו של עשיו אינס לריכים לעמוד נגדו זכה כל תרי"ג מזאת שמקיימין תמיד כי אפילו זכה מזאתו אין לו שליטה עליהם כי הם קיימו כבוד אז יותר ממנו כמבואר בתורה הקדושה שיעקב כיבד את אביו יותר כדאיתא בזמרו שפשו לא מלא יד להביא וזר כלב ורזה להאכילו לאביו ונמלא מני' ובי' אבא לחל ז"י נרגא: וחו ויחלש יחושע כו' לפי חרז פי' לפי מדרגתו וכחו של חרזו אשר לזה המליא עזמו לנחום עם ישראל זזה עזמו החליש אותו כ"ל * וחו ג"כ פי' ויאל יעקב מבאר שבע שידוע שבאר שבע רמו למדרגות גדולות אשר היה ליעקב אביו שתיקן כל השבע מדות כמבואר בספרי קודש לזה כשהנריך להתייבב נגד עשיו ולכן לא הלחיס נגדם בכל מדרגותיו הגדולות אלא ילאו מבחי' זאת הנקרא באר שבע: וילך חרנה פי' שהיה הולך זכה שלהם וחו וילך חרנה ועשה והלחיה נגדם וק"ל:

או יאמר ויאל יעקב מבאר שבע ויפגע במקום כו' כ"ל דהנה הלדיק הגמור אף שהלך ממדרג' למדרגה לרץ שידמה בעיניו כאלו הוא חינו עושה כלום כ"א הכל הוא מהש"ת ז"ה וחו כי עמך מקור חיים כו' פי' דוד המע"ה אמר מה שאני מתפלל על החולה ונתרפא זו חינו מחמתו אלא כי עמך מקור חיים וזכורך נראה אור ר"ל והאור הנראה לי הוא הכל אורך שאתה נותן בחסדך הגדול וחו ויאל יעקב מבאר שבע דהלדיק מתחילה מתקן הששה קלות ונקרא הוא שבעה ויאל ממדרגות אלו וילך חרנה ר"ל שמוליך ומצטל החרון אף מישראל: וגם פי' וילך שמוליך ומביא חירות ויפגע במקום ר"ל אף שהי' בכל המדרגות האלו היה חושב שכל תפילותיו שהוא מתפלל הכל הוא מאת המקום ז"ה או יש לומר הפי' ויפגע במקום שכל תפלותיו לא היו רק על השכינה שנקראת מקום וילן שם כי בא השמש ר"ל בכל עת אשר בא לו השמש דהיינו הבסירות ודביקות היה עוש' ליה דהיינו לילה וחושך בחשכו שאין זה מעלמי ומחמתי בא לי הבסירות כ"א הכל מאתו יתברך ויחלוש והנה סלם כו' דהנה הלדיק הוא מושך השפעה

זרך לבו וכל הבא לידו לא ימנע עזמו מלעשות אם טוב ואם רע: אבל חכני ארש חלק ר"ל שאני לרץ להיות חלק ומזוהמא זה בעבודתו יתברך ויתעלי' זלי שום סיג ופסולת ופן ואולי ח"ו ע"י הגשמיות יומשך לבי מעבודתו י"ת כ"ל ואולי ימושגי אבי ששמים הבורא יתעלה ימשמש ויפספס זמעי' והייתי בעיניו כמתעתע: והבאתי עלי קללה וזה זכרה שפי' זאת הזכרה ילמיה קללה חלילה וחלילה ותאמר לו אמו היא השכיני הקדושה עלי קללתך בני ר"ל עלי מוטל לשמור אותך מקללה: אך שמת בקולי ולך קח לי ר"ל שתקבל הזכרות העו"ג ג"כ שהיה לי ר"ל ג"כ לעבודתו לשמו הגדול שתהיה כוונתך בכל עיני עו"ג הן באכילה ושתייה ושאר גשמיות רק לשמים להוליא ילולות קדושות מתוך המאכל באוכלך בקדושי' ובטהרה ושיהיה לך כח לעבוד לו י"ת ולעסוק בתורתו ובמלותיו וכן בכל דבר יהיה כוונתך לשמים: וילך ויקח ויצא לאמו מובן ממילא שפעה מזאת השכיני לקבל הזכרות באופן הזה לשמו הגדול יתברך ויתעלה זכרו לעד ולנצח לנחיס אמן.

ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירוש סמכתיו ולך אפוא מה אעשה בני ויאמר עשיו אל אביו הזכרה אחת היא לך אבי זכרכי גם אני אבי כו' ויאמר אליו הנה משמני ארץ כו' יש לדקדק למה המתין יחזק עד שאמר עשו הזכרה אחת וכו' ולא בירך אותו מיד כשאמר לו עשיו הלא אללת לי זכרה גם לכאורה כמו זר נחשב שיחזק ירנה לזרך את עשיו ולא את יעקב * אך הענין דלחזק היה רונה לזרך את עשיו בגשמיות ואת יעקב זרוחניותו כידוע וכשראה עשיו שזירך יחזק את יעקב זכרה הראויה לו לעשיו נוח ואמר לאביו הלא אללת כו' עכשיו שזכרת את יעקב בגשמיו' דהיינו שהם נשפטים מ"ג עולמות עבי' הלא זכרה שהוא מעולם החיות מגיע לי וחו אללת לי וכו' והשיב לו אביו הן גביר שמתיו כו' וכל אחיו כו' ודגן ותירוש כו' רמו השלשה זכרות הוא נגד שלשה עולמות כ"ל נתתי ליעקב חמך ולך אפוא מה אעשה בני פי' היה הזכרה מעולם העשי' שיברך אותך זה חו מה אעשה דייקא ר"ל מעולם עשי' ואמר לו עשיו זנו הזכרה אחת היא לך אבי פי' שגם בגשמיות צעולם עשי' תמלא עוד זכרה לזכרכי ג"כ ומיד זכרו זכרות גשמיות אבל כשאמר לו תחלה לזכרו זכרות רוחניות כ"ל הלא אללת לא היה פונה כלל לזכרו ולא השיב לו כלום ועשה עזמו כלא ידעו והשיב לו מה אעשה וק"ל:

TRUTH
WIND
קשר
BECAUSE
חלק
קוץ
KARMA
"OIL"
1900's FOUND

קוץ
CLARITY
TRUTH
IS PLACED
TO STAY